

nienia miarek w rubryce 8 kwotę zł 427, a w dniu otrzymania należności w rubryce 9 — kwotę zł 79,30 oraz na stronie przychodów i wpływów w rubryce 8 — kwotę zł 347,70.

15) Rubryka 10 strony kosztów i wydatków jest przeznaczona do zapisywania kwot wydatkowanych na zboże zakupione na zlecenie Państwa i na rachunek wyznaczony przez Państwo odbiorcy.

16) Po zakończeniu miesiąca kalendarzowego należy zapisy dokonane w danym miesiącu podkreślić, a rubryki 5—9 strony przychodów i wpływów oraz rubryki 5—10 strony kosztów i wydatków zsumować. Wynikłe ze zsumowania kwoty należy wpisać do właściwych rubryk, podkreślając je dwiema liniami.

17) Po zakończeniu okresu rachunkowego należy na oddzielnej stronie w księdze podatkowej sporządzić ogólne zestawienie roczne. W tym celu należy wpisać do właściwych rubryk sumy poszczególnych miesięcy (pkt 16), zsumować je, a otrzymane sumy ogólne wpisać do właściwych rubryk i podkreślić dwiema liniami.

18) Na oddzielnych stronach księgi podatkowej (bezpośrednio za ogólnym zestawieniem rocznym) należy wpisać remanent na koniec okresu rachunkowego wszelkich ruchomych składników majątkowych przedsiębiorstwa, stanowiących w dniu spisu własność podatnika — niezależnie od daty ich natycia, uzyskania lub wytworzenia, podając na stronie kosztów i wydatków w rubryce 4 rodzaj, ilość oraz wartość jednostkową, a w rubryce 5 — wartość ogólną poszczególnego rodzaju składnika majątkowego. Następnie rubrykę 5 należy zsumować, a otrzymaną sumę ogólną remanentu podkreślić dwiema liniami.

19) Na początku następnego okresu rachunkowego remanent można wpisać na pierwszej stronie księgi podatkowej w jednej pozycji, zamieszczając na stronie przychodów i wpływów w rubryce 4 słowo „remanent” i w rubryce 5 ogólną sumę remanentu oraz podkreślając tę sumę dwiema liniami.

Natomiast przy założeniu po raz pierwszy księgi podatkowej remanent na początek okresu należy wpisać szczegółowo stosownie do wskazówek pkt 18.

1525

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 9 listopada 1951 r.

w sprawie dostosowania organizacji Głównego Instytutu Elektrotechniki do przepisów ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej.

W celu dostosowania organizacji Głównego Instytutu Elektrotechniki do przepisów ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 38) na podstawie artykułu 24 ust. 2 tej ustawy zarządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r. w sprawie utworzenia Głównego Instytutu Elektrotechniki nadaje się następujące brzmienie:

§ 1. Tworzy się Instytut Elektrotechniki zwany dalej w skróceniu „instytutem”.

§ 2. Siedzibą instytutu jest m. st. Warszawa.

§ 3. Zadaniem instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych, mających na celu postęp techniczny i rozwój produkcji przemysłowej w dziedzinie elektrotechniki prądów silnych, elektroniki przemysłowej, materiałoznawstwa elektrycznego, miernictwa

elektrycznego, radiologii przemysłowej wraz z zagadnieniami elektroenergetyki.

§ 4. Zwierzchni nadzór nad instytutem sprawuje Minister Przemysłu Ciężkiego.

§ 5. Organizację i szczegółowy zakres działania instytutu określi statut, który nadany zostanie odrębnym zarządzeniem.

6. Ogół dochodów i wydatków instytutu objęty jest budżetem Państwa (budżet centralny) w części dotyczącej Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego.

§ 7. Instytutowi przydziela się do wykonywania planowych badań środki objęte spisem inwentarza, sporządzonym na dzień 30 czerwca 1951 r.

§ 8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. R. *Fidelski*

1526

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

z dnia 7 grudnia 1951 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Barwników i Półproduktów.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Instytut Barwników i Półproduktów zwany dalej w skróceniu „instytutem”.

§ 2. Siedzibą instytutu jest m. st. Warszawa.

§ 3. Zadaniem instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych w dziedzinie półproduktów organicznych, barwników syntetycznych, przyśpieszaczy wulkanizacyjnych, garbników syntetycznych, środków ochrony roślin i środków do walki ze szkodnikami w celu zapewnienia rozwoju produkcji przemysłowej.

§ 4. Zwierzchni nadzór nad instytutem sprawuje

Minister Przemysłu Chemicznego przez Centralny Zarząd Przemysłu Barwników i Półproduktów.

§ 5. Organizację i szczegółowy zakres działania instytutu określi statut, który nadany zostanie odrębnym zarządzeniem.

§ 6. Ogół dochodów i wydatków instytutu objęty jest budżetem Państwa (budżet centralny) w części dotyczącej Ministerstwa Przemysłu Chemicznego.

§ 7. Instytutowi przydziela się do wykonania zadań planowych maszyny, urządzenia techniczne i sprzęt, objęte spisem inwentarza, zatwierdzonym przez Ministra Przemysłu Chemicznego.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1952 r.

Minister Przemysłu Chemicznego: *B. Rumiński*